

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr.13 (16)

2011.gada 6.novembris – 26. novembris

GANĀ SLEJA

Draudzes gans Hanss Jensons

Novembris - diakonijas mēnesi

Diakonijas darbs draudzē ir svarīgs, tas nav kaut kāda luksusa lieta, ko tikai bagāta draudze var atļauties. Tā ir kristīgas ticības izpausme, tur, kur ir ticība, tur ir arī labi darbi. Mēs varam teikt arī tā, ka tur, kur ir kristīga draudze, tur ir arī diakonijas darbs.

Ko nozīmē diakonija?

Tas ir cēlies no grieķu valodas un nozīmē kalpošana. Latīņu valodā šis vārds ir tulkots kā ministrs, kas uzsver, ka ministrs ir tautas kalps.

Diakonijas darbs draudzē ir ļoti tuvu saistīts ar lūgšanu un Dieva Vārda sludināšanu, ka tas no sākuma bija dabiski, ka apustuļi arī darbojās konkrēti ar diakonijas darbiem, kuriem paralēli ir lūgšana un Dieva Vārda sludināšana. Bet, kad draudze pieauga, tad apustuļi sāka saprast, ka vajag deleģēt šo konkrēto kalpošanu, lai tas būtu gan kvalitatīvi izdarīts, gan ka apustuļi turpmāk var Dievu lūgt un kalpot ar Dieva Vārdu.

Par diakoniju darbu varam runāt divos līmeņos.

Pirmais līmenis - ka diakonija ir, lai konkrēti izpaustu savstarpēju mīlestību starp draudzes locekļiem. Mēs dzirdējām, ka pirmā draudze bija aprakstīta ar vārdiem: „Ticīgo pulks bija viena sirds un viena dvēsele.”

Draudze ir mūsu garīgā ģimene, un mums jā rūpējas vienam par otru kā ģimenē, neviens nedrīkst „palikt neievērots”.

Diakonijai, pirmkārt, jā rūpējas par saviem locekļiem.

Kā arī apustulis Pāvils raksta vēstulē Galatiešiem 6. nodaļas 6.pantā:

„kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem”. Savstarpējai mīlestībai starp brāļiem un māsām jābūt kristīgas draudzes rakstura iezīmei. Jo mums ir debesu Tēvs, kas ir mīlestības Dievs un Viņš rāda mums tik daudz mīlestības. Ja mēs esam Viņa bērni, tad mīlestībai arī jābūt mums raksturīgai.

Apustulis Jānis izsaka šo patiesību ar tik tiešiem vārdiem

„Mēs zinām, ka esam no nāves pārgājuši dzīvībā, **jo mēs mīlam brāļus;** kas nemīl, paliek nāvē.” (1.Jņ.3:14)

Otrais līmenis runājot par diakonijas darbu draudzē ir, ka, protams, draudzei arī jādomā par cilvēkiem ārpus draudzes, kam iet grūti. Vispirms tas notiek dabiski caur draudzes locekļu kontaktiem ar cilvēkiem.

Tāpat kā evaņģelizācija, pirmkārt, tā notiek caur draudzes locekļu liecību ģimenē, darbā un starp draugiem. Un varbūt tieši diakonija ārpus draudzes ir pirmais solis tavā liecībā par Kristu.

Ir svarīgi, ka mēs visu laiku turam šīs trīs lietas kopā, proti:

Lūgšanu, Dieva Vārdu un kalpošanu.

Draudzei ir to jātur kopā! Katram draudzes loceklim arī jātur to kopā savā diakonijas kalpošanā. Mēs varam arī runāt par diakonijas darbu gan kā draudzes kopēju organizētu darbību, gan kā par katra draudzes locekļa pienākumu savā vidē. Katram draudzes loceklim jālūdz par savējiem, caur Dieva Vārda lietošanu mēģināt atrast iedvesmu liecināt par Dievu un spēku, lai konkrēti kalpotu citiem cilvēkiem. Jo, tāpat kā Dieva Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet lai pats kalpotu, tāpat arī mūsu uzdevums kā Viņa sekotājiem ir kalpot.

Un kā noslēguma es gribu citēt no 1.Jņ 3.18

„nemīlēsim vārdiem, nedz ar mēli, bet ar darbiem un ar patiesību!”

AKTUALITĀTES

Misijas darbs Dzelzavā

Mani sauc Ginta, un es nāku no Dzelzavas, kur pavadīju savu bērnību un skolas gadus. Tāpēc šī vieta man ir īpaša un ļoti mīļa.

1991. gadā es atgriezos pie Dieva. Kā jau tas notiek, kad esam „pirmajā mīlestībā” uz Dievu, - ļoti gribās ar šo pieredzi dalīties. Arī man tā bija. Visiem, kurus satiku, es stāstīju – cik brīnīšķīgs ir Dievs, un ko Viņš manā dzīvē ir darījis. Cilvēku attieksme pret to bija dažāda un tas mani nepatīkami pārsteidza. Mieru nedeva jautājums: „Kāpēc viņi to nepieņem, kāpēc negrib savās dzīvēs kaut ko tik labu kā Dievs?” Atceros, cik ļoti man sāpēja sirds par cilvēkiem, kuri savas nezināšanas jeb negribēšanas dēļ

nav piedzīvojuši Dieva mīlestību. Toreiz man radās doma darīt visu, lai uzceltu Dzelzavā baznīcu, kuras tur nekad nav bijis.

Šobrīd ir pagājuši 20 gadi kopš tā laika. Dievs šajos gados man ir ļāvis uzkrāt pieredzi dažādās kalpošanas jomās. Pirms gada es pabeidzu Lutera Akadēmiju, un ar šodienas skatījumu saprotu, ka var uzcelt baznīcu, bet tā stāvēs tukša, ja tur nebūs cilvēku, kuriem ir vajadzīgs Dievs. Jo vispirms ir jāveido draudze – cilvēki, kuri mīl Dievu un vēlas Viņam kalpot. Dzelzavā ir kristieši, kuri pieder dažādām konfesijām, taču to ir ļoti maz.

Doma par garīgo atmosfēru Dzelzavā manī mājā vēl arvien. Šovasar satiku kādu katoļu māsu no Dzelzavas, kurai arī Dievs ir ielicis šo ieceri un mēs abas par to sākām lūgt Dievu. Kad to pastāstīju mācītājam Hansam Jensonam, viņš bija ļoti atsaucīgs, un mēs nolēmām mēģināt uzsākt misijas darbu Dzelzavā. Tā kā Dzelzavai tuvākā luterāņu draudze atrodas Cesvainē, tad nolēmām to realizēt ar Cesvaines draudzes palīdzību. Tās iesākumā būs sarunas pie tējas un kafijas galda, kur mācītājs vienkāršā veidā cilvēkiem skaidros viņiem globālas problēmas Dieva skatījumā. Tas notiks reizi mēnesī Dzelzavas Jauniešu centrā, kur šobrīd esam atraduši telpas. Pirmā nodarbība ir paredzēta jau 5. novembrī.

Mīļā Cesvaines draudze! Šis nav cilvēku darbs, kaut tiek darīts ar cilvēku rokām. Tas ir Dieva darbs, jo Tas Kungs pats mums to ir pavēlējis: „Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis.”/Mt.28:19,20/ Es aicinu jūs atbalstīt šo misijas darbu savā draudzē, un savās lūgšanās iestāties par Dzelzavu, lai cilvēki arī tur varētu saņemt to Gaismu, ko jūs paši savā laikā no Dieva esiet saņēmuši. Lūgsim, lai Dieva Vārds varētu tikt brīvi pasludināts un cilvēku sirdis atvērtas Dievam. Lūgsim palīdzību un apsardzību tiem, kuri ir iesaistīti šajā kalpošanā. Lai Dievs mums visiem uz to palīdz!

Kristus mīlestībā – Ginta Ludberga.

BAZNĪCTĒVI PAR PSALMU LŪGŠANU NODERĪGUMU

Sv. Efraims Sīrietis

Lai psalmu vārds ir pastāvīgi uz tavām lūpām. Jo kur psalms ar sirds aizkustinājumu, - tur Dievs ar eņģeļiem. Psalmi ir Dievu mīlošo prieks: tie aizden liekvārdību, pārtrauc tukšus smieklus, atgādina par tiesu, ierosina dvēseli Dieva apcerei, liek līksmot kopā ar eņģeļiem. Psalmi svētkus dara gaišus un izraisa dievišķu noskumšanu par grēkiem. Psalmi pat no akmenscietas sirds liek izplūst asarām. Psalmi savieno ar eņģeļu pasauli un

Debesu mājokli, tie ir garīgas kvēpināšanas veids. Psalmi pieļauj dvēseles ar gaismu un svētī miesu. Psalmu vārds pievelk eņģeļu palīdzību un ir ierocis pret aplamām bailēm, nomierina pēc dienas darbiem, rada drošību zīdaiņiem, izdaiļo pusmūža cilvēkus, iepriecina sirmgalvjus, piešķir piemērotu izrotājumu sievietēm. Psalmu dziedājumi un lūgšana, savienojumā ar pazemīgu attieksmi, paaugstina prātu pāri neatļautām kaislībām un dara dvēseli vīrišķīgāku Debesu labumu iekarošanā.

Sv. Bazilejs Lielais

Nekādas citas grāmatas negodina Dievu tā, kā to dara Psalmu grāmata, jo tās būtiskākais uzdevums ir gādāt par tās lasītāju (lūdzēju) dvēseles svētību. Tā slavē Dievu kopā ar eņģeļiem, varenā balsī Viņu cildinādama un paaugstinādama, citkārt tā apdraud un padzen dēmonus, ved pie svētīgām grēku nožēlas asarām, iestājas par ķēniņiem, valdniekiem un lūdzas par visu pasauli. Ar Psalmu palīdzību tu spēsi izlūgt Dievu arī par sevi pašu, jo (šai ziņā) tā ir lielāka un augstāka par visām citām grāmatām. Psalmu grāmata ir līdzīga lielai jūrai, kurā nekad nepietrūkst ūdens... tā arī Psalmi ir papildīti ar dziedājumiem, kas nekad neapsīks. Psalmi saistās ar garīgu drosmi un uzdrošināšanos pie Dieva dvēseles glābšanas labad, jo liels ir atalgojums par gavēni, pielūgsmes klanīšanos un Psalmu lasīšanu. Ja tu, brāli, teiktu, ka nespēj papildīt šo lūgšanu sava nespēka dēļ, tad palūkojies augšup – un tu redzēsi kā saule, mēness un zvaigznes dienu un nakti, bez atpūtas veic savas gaitas pēc Kunga pavēles. Šie debesu spīdekļi nedzer, neēd, nebīstas mūžīgo ciešanu, tomēr paklausa Dievam uz vārda un nemitēdamies pilda Viņa pavēles. Tu, brāli, kaut miesā vājš būdams, tomēr stiprini savu ķermeni ar barības uzņemšanu un pietiekošu miegu. Bet ir kādi, kas arī pēc dienas darbiem ceļas pusnaktī uz lūgšanu un Dieva pielūgsmi, pateikdamies savam Radītājam par visu... Arī tu, brāli, kaut miesā vājš būdams, tomēr stiprinies, un Dievs tev palīdzēs, ar Dāvida vārdiem sakot: „Gaidi uz To Kungu un nenovērsies no Viņa ceļa, tad Viņš tevi pacels, ka tu atgūsi savu zemi un ar gandarijumu redzēsi, ka bezdievīgie tiks izdeldēti!”/Ps.37:34/. Tikai nevienu dienu nepārstāj Psalmu dziedāšanu. Un ja arī tev nāktos kādas neatliekamas vajadzības dēļ to pārtraukt, tad iegaumē, kur esi apstājies, un tad no rīta atkal turpini, bet nekad nepamet Psalmu dziedāšanu vienkārši slinkuma dēļ.

Roberts Feldmanis (04.08.1910. - 28.05.2002.) ir viens no ievērojamākajiem 20. gs. Latvijas ev. lut. Baznīcas garīgajiem darbiniekiem.

Viņš bija izcils Latvijas Baznīcas vēsturnieks, mācītājs, liturģs, garīgais tēvs, jaunās mācītāju maiņas audzinātājs, kura garīgā ietekme sniedzās arī pāri Latvijas robežām.

Virsmācītājs Roberts Feldmanis bija spilgta un nozīmīga personība ne vien Latvijas, bet arī pasaules mērogā. Viņa biogrāfija ir iekļauta Kembridžas starptautiskā Biogrāfijas centra 2001.gada izdevumos „2000 ievērojamākie zinātnieki 21.gadsimtā.” („Outstanding Scholars of the 21st Century”). Viņš ir devis lielu ieguldījumu Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas atjaunošanē postsovjetisma laikā.

Viņš bija Baznīcas vēstures profesors un ar savu akadēmisko darbību deva lielu ieguldījumu Latvijas Baznīcas vēstures un Latvijas vēstures izpētē. Viņa nelokāmā stāja pret kādreizējo Padomju varu viņu noveda izsūtījumā Sibīrijā. Arī pēc atgriešanās no izsūtījuma viņš nebija mainījis savu attieksmi. Šī noteiktā un garīgu pārliecību apgarotā stāja un līdz ar to viņa lielā ietekme uz Latvijas inteligenci, bija arī ieguldījums Padomju varas vājināšanā un Latvijas brīvvalsts atjaunošanā. 1998.gada 30.oktobrī (Nr.1641) Triju zvaigžņu ordeņa dome par nopelniem Latvijas labā nolēma virsmāc. R.Feldmani iecelt par Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieku. Virsmāc. R. Feldmanis ir cilvēks, ar kuru latviešu tauta var lepoties. Kā mūsu valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga līdzjūtības vēstulē 2002.gada 28. maijā rakstīja: „Viņš (virsmāc. R.Feldmanis) vienmēr paliks tautas atmiņā kā mācītājs, kurš sirdsapziņas un ticības vārdu, mīlestību pret savu zemi un tās cilvēkiem turējis augstāk par visu”.

Mūsu draudzes bibliotēkā izlasīšanai ir pieejamas šādas jaunākās grāmatas:

Misionārs Roberts Feldmanis

Ilmārs Rubenis

Šī darba autors ir vēlējis savā darbā ieskicēt līdz šim maz zināmās mācītāja Roberta Feldmaņa dzīves lapaspuses un cer, ka tas palīdzēs un rosinās apgūt arī citas līdz šim augsti novērtētās, bet tomēr nepietiekami apzinātās un pētītās viņa garīgā mantojuma jomas: liturģikā, homilētikā, Baznīcas vēsturē, dvēselkopšanā un citur, kas joprojām gaida savu pētnieku. Šodien liela daļa no R.Feldmaņa garīgā mantojuma glabājas arhīvā, tomēr daļa no tā, joprojām ir arī cilvēku sirdīs un atmiņās. Ir svarīgi to katru savā veidā apzināt, saglabāt, darīt pieejamu un iedzīvinot lietot mūsu Baznīcā.

Latvijas Baznīcas vēsture 2. izdevums

Dr. Roberts Feldmanis

Grāmatas pamatā ir profesora Dr. theol. Roberta Feldmaņa lekciju kurss “Latvijas baznīcas vēsturē”, kuru viņš lasīja atjaunotajā Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātē 1992./1993. akadēmiskajā gadā.

Šis darbs apkopo un iemieso profesora mīlestību pret Latvijas Baznīcu. Tā ir viņa akadēmiskās kalpošanas kvintesence un mūža opus magnum. Grāmatas lappusēs varam sadzirdēt Roberta Feldmaņa balsi, kas turpina mūs mācīt un vadīt cauri Latvijas Baznīcas vēsturei. Kā Baznīcas vēsturnieks un mācītājs vienlaikus viņš centās saredzēt Baznīcas ceļu Latvijas un latviešu vēsturē. Baznīcas vēsture viņam bija Evaņģēlija vēsture, kas atklājas latviešu vēsturē.

Evaņģēliski luteriskā Baznīca un dievkalpojums

Roberts Feldmanis

Dievkalpojuma vienkāršā un, kā Feldmanis allaž uzsvēra, nopietnā forma skaidri parāda, ka īsts dievkalpojums nav atkarīgs ne no kādiem uzturošiem aģitācijas līdzekļiem – tādas lietas tikai apgrūtina vai pat pilnīgi apslāpē reālo saskarsmi ar Dievu Viņa vārda uzklaušanās un sarunā ar Viņu. Vajāšanu laika pieredzes liecība var kalpot arī kā garīga palīdzība tām draudzēm, draudžu locekļiem un vadītājiem, kurus mūsdienās nomāc Baznīcas sekularizācija, ko viņi paši bieži vien pat neapjauš. Kas rūpīgi lasa un pārdomā šos tekstus, tas noteikti iepazīs ticību stiprinošo Gara spēku, ko sniedz sadraudzība Dieva vārdā un sakramentā. Dievkalpojuma noslēgums ir svētība. Lai svētība plūst arī no šīs tik nozīmīgās un celmsmīgās grāmatiņas, nesot ticības augļus mūsu draudzēs!

Vienīgi Kristus

Roberts Feldmanis

Virsmācītāja Roberta Feldmaņa pirmais sprediķu (no 1991.-1994. gadam) krājums "VIENĪGI KRISTUS".

"Šī sprediķu izlase ir īpaša dāvana tiem, kas iespiesto vārdu var salikt kopā ar atmiņām par šo neparasto, aizraujošo personību. Lasot rakstīto, viņi varēs iekšēji ieklausīties, kā sprediķis notika, profesoram stāvēt kancelē. Arī tie, kas viņu nepazīna, šai grāmatā atradīs to, kas profesora sprediķus darīja tik auglīgus", - tā grāmatu raksturo arhibīskaps J. Vanags.

KRISTĪBAS, IESVĒTĪBAS

30. oktobrī mūsu draudzē tika kristīti –
Anna, Pēteris, Jurgis un Jēkabs Āboltiņi;

iesvētīta Daina Brasla.

DRAUDZES AVĪZEI - JUBILEJA

Ir jau pagājis gads, kopš iznāk mūsu draudzes avīze. Tas ir pietiekams laiks un pietiekams darba apjoms, kad pirmais entuziasma vilnis jau ir pierimis un pienācis laiks pārdomāt un izvērtēt paveikto un tā lietderību. Avīze ir tapusi ar skaidru mērķi - veicināt draudzes locekļu garīgo izaugsmi un stiprināt draudzes kopības apziņu.

Turpinot darbu, gribētos vēlreiz aicināt piedalīties avīzes veidošanā visus, kam rūp draudzes garīgā labklājība. Tāpēc aicinām ikvienu izteikt savus priekšlikumus, ierosinājumus, kā arī dalīties savās liecībās, savā atgriešanās stāstā Dievam par godu un citiem par svētību.

Avīzes veidotāji - mācītājs Hanss Jensons un Astrīda Briede

MIRUŠO PIEMIŅAS DIENA - 20. NOVEMBRIS

Kopš pagājušā gada mirušo piemiņas dienas miruši draudzes locekļi:
Melānija Kadzeja, Paulis Galejs, Aina Rozīte, Jānis Otis Dambītis.

Žēlastības un godības Dievs!

Mēs Tavā priekšā pieminam savus aizgājušos brāļus un māsas. Mēs Tev pateicamies, ka Tu viņus mums šīs zemes gaitās bijī devis iepazīt un iemīlēt. Savā neizmērojamā žēlsirdībā mierini sērotājus.

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir piektdienās no plkst. 17⁰⁰ -18⁰⁰, bet vēlams iepriekšēja pieteikšanās pa telefonu. Ir iespējams vienoties arī par citu laiku.

Draudzes mācītājs Hanss Jensons, tel. 26524555, hanss.jensons@lelb.lv

Evanģēlists Agris Pilsums, tel. 29198010, agris.pilsums@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārkliņš, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Dr. priekšnieka vietniece, lietvede Astrīda Briede, tel. 26673450, astrida.briede@inbox.lv

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871, Reģ. nr. 90000507727, GE Money Bank, konta nr. LV37BATR0051J01815900

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

6. novembris	SVĒTDIENA	Visu svēto dienas tēma
9 ⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
11. novembris	piektdiena	18 ⁰⁰ Nikodēma vakara sarunas
19 ⁰⁰ Dievkalpojums
12. novembris	sestdiena	18 ³⁰ Filmu vakars „Luters”/
13. novembris	SVĒTDIENA	22. svētdiena pēc Vasarsvētkiem
9 ⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
Draudzes padomes sēde pēc dievkalpojuma.
18. novembris	piektdiena	15 ⁰⁰ ekumēniskais svētbrīdis
18 ⁰⁰ Nikodēma vakara sarunas
19 ⁰⁰ Dievkalpojums
19. novembris	sestdiena	16 ⁰⁰ Iesvētes mācības
18 ³⁰ Bībeles stunda
20. novembris	SVĒTDIENA	Mūžības svētdiena
9 ⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
Sadraudzība pēc dievkalpojuma.
25. novembris	piektdiena	18 ⁰⁰ Nikodēma vakara sarunas
19 ⁰⁰ Dievkalpojums
26. novembris	sestdiena	14 ⁰⁰ Iesvētes mācības
27. novembris	SVĒTDIENA	Adventa pirmā svētdiena
9 ⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.